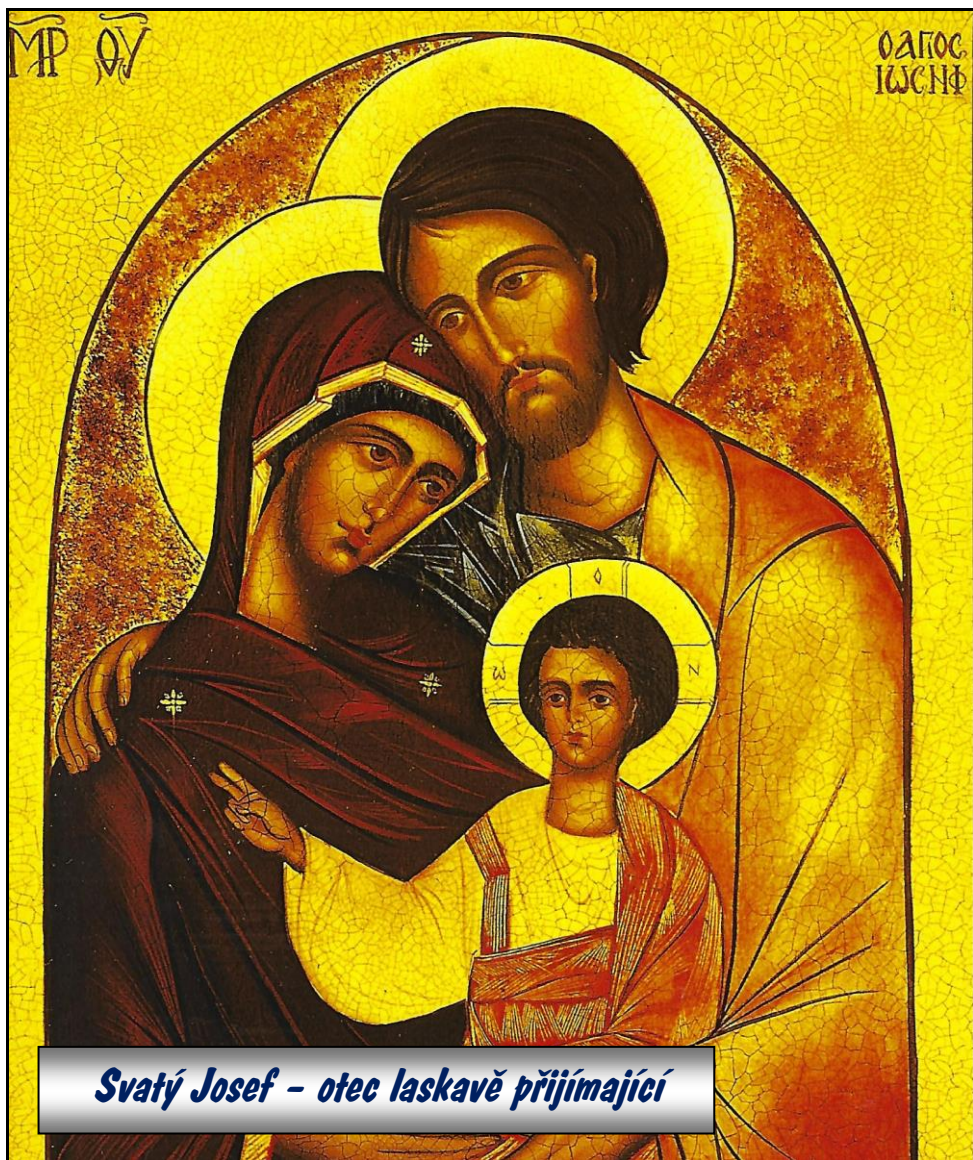

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

19. ROČNÍK - KVĚTEN 2021 - ČÍSLO 204

FARNÍČEK

Svatý Josef - otec laskavě přijímající

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku, do měsíce května vstupujeme každý rok liturgickou památkou svatého Josefa, dělníka. Letos je to mimořádné tím, že celý rok je z rozhodnutí papeže Františka rokem svatého Josefa. Ocituji několik vět z jeho apoštolského listu Patris corde z kapitoly Pracující otec: „**Další vlastnost, kterou se svatý Josef vyznačoval, je jeho vztah k práci.** Svatý Josef byl tesař, který poctivě pracoval, aby zajistil živobytí své rodině. Od něho se Ježíš naučil hodnotě, důstojnosti i radosti z toho, co znamená jíst chléb – plod vlastní práce. V naší době, kdy se ukazuje, že se práce stává naléhavou sociální otázkou... je nezbytné si nově uvědomit a pochopit význam práce, jež dává důstojnost a jejímž vzorným patronem je svatý Josef.“

Další skutečnost, do které jsme pozváni vstoupit druhou květnovou nedělí, je Den matek. Skrze Josefa poznáváme hodnotu otcovství a práce, skrze Marii hodnotu mateřství s jeho něžnou i náročnou péčí pro ty nejmenší a nejpotřebnější. Kéž jejich péči dokážeme náležitě ocenit a projevit vděčnost.

Aby byla role otcovská i mateřská dobře zvládnána, to se neobejde bez mimořádné pomoci Ducha svatého. O to budeme prosit také v letošní nověně k Seslání Ducha svatého. Jak bude v naší farnosti probíhat, o tom se dočtete na jiném místě Farníčku.

Obrovský zdroj síly k dobrému zvládnání života ve všech jeho rovinách máme v Ježíši trvale přítomném mezi námi v eucharistii. Kromě každotýdenní účasti na slavení eucharistické bohoslužby každou nedělí, využijte také náš farní celodenní výstav Krista svátostného v pondělí 24. května. Výstav začne mimořádnou bohoslužbou ráno v 7:30 v našem kostele a bude zakončen večerní bohoslužbou v 18:15.

Ten den – 24. květen je totiž naší salesiánskou slavností Panny Marie Pomocnice křesťanů. Poslední událostí, na kterou jste srdečně zváni, je Noc kostelů v pátek 28. května. Její program najdete také ve Farníčku.

Milé sestry a bratři, k prožívání tohoto krásného Mariánského i Josefského měsíce vám všem ze srdce žehná

*To vám ze srdce přeji i vyprošuje
váš otec Josef*

PUTOVÁNÍ ZA SVATÝM JOSEFEM DO SENETÁŘOVA

V pondělí 19. dubna (v „josefský“ den) jsme pod vedením otce Josefa Brtníka putovali do obce Senetářov - malé vesnice s asi 500 obyvateli, která se nachází v okrese Blansko.

Jde sice o malou vesnici, co do počtu obyvatelstva, ale její velikost je v síle duchovního poselství, které můžeme vyčíst z její historie.

Za druhé světové války se stal Senetářov součástí tzv. „Vyškovské střelnice“ a byl násilně vystěhován. Místní rodáci v průběhu války učinili slib, který zněl: „**Patrone náš sv. Josefe! My ti slibujeme, že zůstaneme věrni víře po otcích zděděné za všech okolností a že podle té víry budeme také žít. A z vděčnosti za Tvou ochranu, až se navrátíme, že opravíme, rozšíříme či znovu postavíme kapličku, ve které jsi už po staletí uctíván.**“ (zkráceno).

Po ukončení německé okupace se mohli obyvatelé Senetářova vrátit do svojí vesnice, ale kapličku postavit nestačili, protože došlo ke komunistickému převratu v únoru 1948. Se začátkem stavby se muselo počkat až do roku 1969, kdy se podle projektu pana Ludvíka Kolka započala stavba nového kostela. Jedinečnost tohoto kostela je v tom, že to byl jediný kostel, který byl za komunistického režimu u nás postaven. Kostel je jedinečný i po architektonické stránce. Proto je navštěvován i milovníky moderního umění. Autorem výtvarné výzdoby kostela je pan Ludvík Kolek a pan Mikuláš Medek. Kostel byl otevřen v roce 1971. V den otevření kostela byly silnice do Senetářova ze všech stran obsazeny Veřejnou bezpečností a do vesnice nesměla vjet žádná auta. Lidé proto přišli na slavnostní otevření kostela pěšky, z okolních vesnic a polními cestami. Těchto poutníků přišlo toho 11. července 1971 asi 15 tisíc. Na vysvěcení si kostel sv. Josefa v Senetářově musel počkat až do 7. července 1991.

Na to že malou vesnici Senetářov obdařil Bůh zvláštní milostí, ukazuje i to, že otevření kostela v červenci 1971 se účastnilo 10 kněží, kněží rodáků z malé vesnice Senetářov...

Libor Kučera

Z LISTU PAPEŽE FRANTIŠKA „PATRIS CORDE“ K ROKU SV. JOSEFA PŘÍVĚTIVÝ OTEC – OTEC, KTERÝ PŘIJÍMÁ

Josef přijímá Marii, aniž by si kladl jakékoli podmínky. Důvěřoval andělovým slovům. „Ušlechtilost jeho srdce mu umožňuje, aby všechno, co se naučil ze Zákona, podřídil lásce. Dnes, v tomto světě, kde zjevně dochází k psychologickému, verbálnímu i fyzickému násilí na ženě, se Josef ukazuje jako uctivý, delikátní muž, který, ač nemá všechny informace, se rozhoduje pro Mariino dobré jméno, pro její důstojnost a život. V pochybnostech o tom, jak nejlépe si počínat, mu Bůh osvětlením jeho úsudku pomáhá, jak se rozhodnout.“ V našem životě častokrát dochází k událostem, jejichž smysl nechápeme. Naší první reakcí je mnohdy zklamání a vzpoura. Josef nechává stranou svoje úsudky, aby dal prostor tomu, co se děje a co pro něj může vypadat záhadně. Událost přijímá, přebírá za ni zodpovědnost a smiřuje se se svým životním údělem. **Pokud svůj životní úděl nepřijmeme, nedokážeme jít dál, protože budeme vždycky v zajetí svých očekávání a následných zklamání. Duchovní život, který nám Josef ukazuje, není cestou, která vysvětluje, nýbrž cestou, která přijímá.** Pouze skrze přijetí a smíření je možné vytušit větší příběh a hlubší smysl událostí. Je to jako ozvěna Jobových zanicených slov, jimiž odpověděl manželce, která jej nabádala, aby se vzbouřil proti veškerému zlu, které jej potkalo: „Dobro bereme od Boha, a zlo brát nemáme?“ (Job 2,10).

Josef není člověkem pasivní rezignace. Jeho nasazení je odvážné a rozhodné. Přijetí je způsob, kterým se v našem životě projevuje dar statečnosti, pocházející od Ducha Svatého. Jedině Pán nás může obdarovat silou přijímat život takový, jaký je, včetně jeho rozporuplných, nečekaných a bezútešných aspektů. Ježíšův příchod mezi nás je Otcovým darem, aby se každý mohl vyrovnat s realitou svého života i tehdy, když ji ne zcela chápe. Jako Bůh řekl našemu světci: „Josefe, synu Davidův, neboj se“ (Mt 1,20), jako by opakoval i nám: „Nebojte se!“ Je třeba odložit vztek i zklamání a dát prostor tomu, co jsme si nevybrali, a přece se to děje, nikoli se světskou rezignací, nýbrž s velkou odvahou. Když takto život přijmeme, pronikneme k jeho hlubšímu smyslu. Život každého z nás může znovu zázračně nastartovat, najdeme-li odvahu žít ho podle evangelia. Nezáleží na tom, jestli se zdá, že se vše zvrtilo a něco je už nevratné. Bůh může dát rozkvést květům na poušti. Třebaže nám naše svědomí něco vyčítá, Bůh „ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí“ (1 Jan 3,20). **Opět se vrací křesťanský realismus, který nezavrhne nic z toho, co existuje. Skutečnost ve své tajemné neochvějnosti a složitosti obsahuje smysl života s jeho stinnou i světlou stránkou.** Apoštol Pavel proto praví: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28). A svatý Augustin dodává: „i to, co se nazývá zlem (*etiam illud quod malum dicitur*)“. V této plné perspektivě dává víra smysl každé události, radostné i smutné. **Nemůžeme si myslet, že věřit znamená nacházet snadná utěšující řešení. Víra, které nás naučil Kristus, je ta, kterou vidíme u svatého Josefa. On nehledá zkratky, ale k událostem, které ho potkávají, přistupuje čelem a bere na sebe zodpovědnost. Josefova přívětivost nás zve, abychom přijímali druhé takové, jací jsou, bez výjimky, zvláště slabé, protože Bůh volí to, co je slabé** (srov. 1 Kor 1,27). Je otcem „sirotků, ochránce vdov“ a přikazuje milovat cizince. Napadá mě, že Josefovy vlastnosti mohly být pro Ježíše podnětem k podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11–32). **Vyprošujme si na přímluvu sv. Josefa pokorné, pokojné a odvážné přijímání náročných situací života i lidí.**

NOVÉNA K DUCHU SVATÉMU

Svatodušní novéna (novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami a Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizvěme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové Letnice v našem životě, v životě naší rodiny, naší farnosti, celé církve v naší zemi.

Svatodušní novénu je velmi vhodné, žádoucí konat každý rok devět dní před slavností Sslání Ducha svatého.

Jak to bude letos v naší farnosti? Od pátku 14. května až do soboty 22. května bude každý den hned po bohoslužbě následovat asi 20 minut zpěvu, Písma, modliteb k Duchu svatému. Střídat se budou ve vedení jednotlivé skupinky lidí, kteří dostanou na určený den potřebné písemné texty.

Všichni jste zváni, ale vím, že to pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Ale je možné každý den se pomodlit doma třeba v rámci večerní modlitby buď tuto novénu (bude na stolečku pod kůrem) nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Ducha svatého seslal,“ či některý z hymnů k Duchu svatému z Kancionálu.

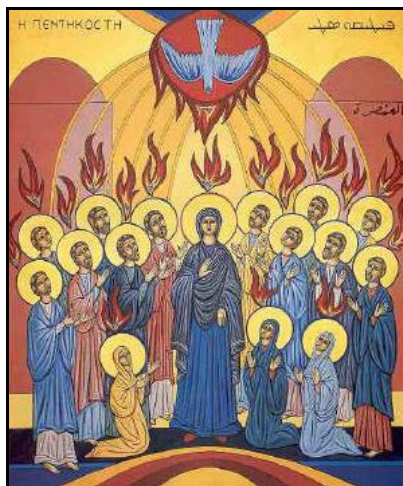
Novéna vyvrcholí svatodušní vigílií v sobotu 22. května ve 21:00 v kostele. Svatodušní vigílie má podobnou strukturu jako vigílie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnovou svátosti biřmování.

Na toto vyvrcholení novény jste v hojném počtu zváni.

***

TÉMATA NOVÉNY

1. Touha, žížeň po Bohu
2. Ježíš Kristus
3. Dar Ducha a ovoce Ducha
4. Duch pravdy
5. Usvědčení z hříchů a odpuštění
6. Svoboda
7. „Abba, Otče!“
8. Duch Svatý se modlí v nás
9. Dary pro službu v církvi

APOŠTOLSKÝ LIST PAPEŽE FRANTIŠKA „LÁSKA K PÍSMU SVATÉMU“ (U PŘÍLEŽITOSTI 1.600 LET OD SMRTI SVATÉHO JERONÝMA)

Zvláštním rysem duchovního charakteru svatého Jeronýma je a zůstává nepochybně jeho vášnivá láska k Božímu slovu, které je církvi svěřeno v Písmu svatém. Jestliže všichni církevní otcové - zvláště ti, kteří žili v prvních staletích křesťanství - čerpali obsahy své nauky výslovně z Bible, pak Jeroným to dělal systematictější a v jistém smyslu jedinečným způsobem. **Exegeté objevili v nedávné době narativní a poetickou genialitu Bible** a vyzdvihují její význam právě pro kvalitu jejího vyjadřování. **Jeroným naproti tomu zdůrazňoval v Písmu pokorný charakter Božího zjevení, které je v hebrejštině vyjádřeno drsným a jakoby primitivním způsobem** - ve srovnání s vytříbeností ciceronské latiny. Písmu svatému se tedy nevěnuje z estetických důvodů, ale, jak je známo, jen proto, že napomáhá poznat Krista. Neznalost Písma znamená totiž neznalost Krista.

Jeroným nás učí, že musíme studovat a komentovat nejen evangelia a nauku apoštolů, která se nachází ve Skutcích apoštolů a v listech. Celý Starý zákon je totiž nezbytný k tomu, abychom pronikli do pravdy o Kristu a do bohatství, které on představuje. Dosvědčují to samotná evangelia: vyprávějí o Ježíšovi jako o učiteli, který odkazuje na Mojžíše, proroky a žalmy (srov. Lk 4,16-21; 24,27.44-47), když vysvětluje tajemství své osoby. Rovněž Petrovo a Pavlovo kázání ve Skutcích apoštolů je příznačně zakotveno ve spisech Starého zákona; bez nich nelze plně pochopit postavu Božího Syna, Mesiáše a Spasitele. Starý zákon nelze považovat za velkou sbírku citátů, které dokazují naplnění proroctví v osobě Ježíše z Nazareta; naopak platí zásada, že pouze ve světle starozákonních „postav“ lze plně porozumět tajemství Krista, které se dovršilo jeho smrtí a zmrtvýchvstáním. Je proto nezbytné v katechetické praxi, v kázání i v teologických pojednáních znovu objevovat neodmyslitelný přínos Starého zákona, který se musí číst a přijímat jako vzácný pokrm (srov. Ez 3,1-11; Zj 10,8-11).

Jeronýmovo úplné zasvěcení Písmu se ukazuje ve vášnivém způsobu vyjadřování, které se podobá vyjadřování starozákonních proroků. Od nich čerpá náš učitel církve vnitřní oheň, jenž se stává útočným a ničivým slovem (srov. Jer 5,14; 20,9; 23,29; Mal 3,2; Sir 48,1; Mt 3,11; Lk 12,49). To je nezbytné k vyjádření planoucí horlivosti toho, kdo slouží Boží věci. Podobně jako u Eliáše, Jana Křtitele a také u apoštola Pavla vzplane v Jeronýmově řeči rozhořčení při setkání se lží, pokrytectvím a bludnými naukami. Jeho řeč je provokativní a zdánlivě tvrdá. Polemickému rozměru jeho spisů lépe porozumíme, když je chápeme jako odraz a aktualizaci pravé prorocké tradice.

***

Svatý Jeroným je tedy příkladem neovlivnitelného svědectví pravdě, které na sebe bere podobu přísného napomenutí, aby vedlo k obrácení. V intenzitě slov a obrazů se ukazuje odvaha služebníka, který se nechce líbit lidem, ale výlučně svému Pánu (srov. Gal 1,10), pro něhož nasadil všechny své duchovní síly.

VZPOMÍNKA NA P. RUDOLFA CHUDÁRKA

P. Rudolf Chudárek se narodil 10. dubna 1921. Jeho otec měl v tehdejší Dolní Vsi menší hospodářství. Salesiány osobně poznal, když otevřeli v roce 1927 ve Fryštáku první ústav v našich zemích. Navštěvoval tamější oratoř a v roce 1933 se stal aspirantem fryštáckého ústavu. V roce 1938 vstoupil do noviciátu ve Sv. Beňadiku, kde 16. srpna 1939 složil první sliby. Ve studiích pak pokračoval v Ostravě. V roce 1942 maturoval na gymnáziu v Kroměříži. Nastoupil na asistenci v Ořechově, ale to už byla druhá světová válka a jeho ročník podléhal povinnému pracovnímu nasazení. V Německu pracoval v ocelárnách a vrátil se až v roce 1944. Po válce začal studovat teologii ve Dvorku u Přibyslavi, v Mníšku pod Brdy a nakonec v Oseku u Duchcova. Zde byl 19. června 1949 vysvěcen litoměřickým biskupem Mons. Štěpánem Trochou na kněze. Prvním působištem byl ústav pro pozdní povolání v Mníšku pod Brdy. Stal se zde prefektem a školním rádcem. Sotva započatou práci přerušila násilná internace v roce 1950. Z internace odchází na podzim roku 1950 k PTP na Libavu. Tam utrpěl těžký úraz ledvin, proto byl ještě v prosinci téhož roku propuštěn a dán do plného invalidního důchodu. Žil ve Fryštáku a ochotně nabízel svou kněžskou službu spolubratřím, kteří se postupně vraceli z internace a z PTP. Byl přítomen smrti Božího služebníka P. Ignáce Stuchlého, který zemřel v roce 1950 v nedalekém Lukově. Zařizoval jeho pohřeb a hrob na fryštáckém hřbitově. V listopadu 1956 byl zatčen a obviněn z napomáhání k velezradě, protože poskytl kněžskou a lidskou pomoc poraněnému člověku. V té době bylo pozavíráno více spolubratřím pro věrnost řeholnímu životu. P. Rudolfovi byla připočtena i „vina“ za salesiánskou činnost a byl odsouzen na 13 let. Prošel pak několik pověstných věznic: Valdice, Ruzyň, Pankrác, Bory. Propuštěn byl s velmi podlomeným zdravím na amnestii v roce 1962. Po propuštění odešel do Lipníka nad Bečvou, kde bydlel v rodině bratří Jurečkových. Byli to tři bratři kněží, kteří byli také vězňeni. Pracoval 20 let v TOSu. Musel se vyučit soustružníkem a na základě výučního listu získal pátou mzdovou třídu i se znalostmi šesti světových jazyků. Pro odlehčení – když přijížděly do fabriky šestset trojky s hosty, tak spolupracovníci volali na P. Rudolfa „Rudku, oblíkej se, budeš tlumočit...“ Přežil všechny tři bratry Jurečkovy, a tak se ještě postaral o jejich maminku, která zemřela v 96 letech. Postupně si opravil byt v hradbách v centru Lipníka nad Bečvou, kde žil do konce svého života. Po celou dobu po návratu z vězení toužil po kněžské práci a obětavě využíval všech příležitostí, které se mu naskytly. Teprve v roce 1968 dostal povolení ke kněžské práci, postupně s různými omezeními. Dočkal se obnovení náboženské svobody, ale jeho zdravotní stav byl už natolik narušen, že nemohl působit, jak po tom celý život toužil. Zemřel dne 29. května 1993 v Lipníku nad Bečvou a poslední rozloučení měl 4. června 1993 dopoledne ve farním kostele v Lipníku n. Bečvou a odpoledne v našem kostele sv. Mikuláše ve Fryštáku. Pak byl uložen do kněžského hrobu za svými spolubratry. To je stručný životopis našeho strýčka P. Rudolfa. Je neuvěřitelné, jak se dokázal s úsměvem a veselou myslí se všemi nástrahami své životní cesty vyrovnat. Nikdy jsme ho neslyšeli, že by si na něco stěžoval a říkat, že věci nejsou, jak by si přál. Zúčastňoval se všech rodinných akcí, a vždy byl jejich ozdobou, protože dokázal všechny bavit, zajímavě vyprávět a my ho všichni měli moc rádi. Nyní už nám nezbývá než poslat tam nahoru poděkování a vzpomínat.

Alena Dofková

PAPEŽ FRANTIŠEK VYZVAL K MODLITBĚ RŮŽENCE

Papežská rada pro novou evangelizaci v těchto dnech uvedla, že „pro hlubokou touhu Svatého otce bude měsíc květen věnován modlitebnímu maratonu na téma „Modlitba k Bohu stoupala ustavičně z celé církve“.

Katolické chrámy celého světa budou zvláštním způsobem zapojeny jako propagátoři modlitby růžence mezi katolickými jednotlivci, rodinami a komunitami. Třicet chrámů se bude střídát ve vedení každodenního živě přenášeného růžence v 18.00 hodin (středoevropského času). Katolická církev zasvěcuje měsíc květen Nejsvětější Panně Marii. Svatý otec zahájí tento měsíc modlitby 1. května a poprosí o Mariinu přímluvu.

Papež František řekl, pandemie COVID-19 „si vyžádala od každého národa a jeho občanů obrovské oběti,“.

Tato krize vyzvala „celé mezinárodní společnosti, aby se společně s duchem odpovědnosti a bratrství zavázalo čelit mnoha výzvám – těm, které již probíhají, i těm, které přijdou.“

Papež řekl, že se modlí za miliony lidí, kteří na COVID-19 zemřeli nebo kteří nemocí trpí, i za jejich rodiny: „Pandemie nerozlišovala a zasáhla lidi všech kultur, vyznání, sociálních a ekonomických vrstev.“ Zdůraznil, že je důležité považovat očkování proti koronaviru za „univerzální společné dobro“.

„V této oblasti jsou obzvláště vítány iniciativy, které usilují o vytvoření nových forem solidarity na mezinárodní úrovni, s mechanismy zaměřenými na zajištění spravedlivé distribuce vakcín, které nejsou založeny na čistě ekonomických kritériích, ale berou v úvahu potřeby všech, zejména těch nejzranitelnějších a nejpotřebnějších.“

„S naléhavostí musíme zvážit model obnovy schopný generovat nová, inkluzivnější a udržitelnější řešení zaměřená na všeobecné společné dobro, splňující Boží slib pro všechny lidi,“ uvedl dále papež.

Dodal, že při reakci na koronavirus by se pozornost měla věnovat tomu, aby byla zreformována mezinárodní dluhová struktura a umožněn přístup k externímu financování na podporu ekonomického rozvoje tak, „aby se každý mohl dostat ze současné situace s nejlepší šancí na zotavení“.

„Nic z toho nebude možné bez silné politické vůle, která má odvahu rozhodnout se změnit věci, zejména priority, tak, aby to nebyli chudí, kdo zaplatí nejvyšší cenu za tyto tragédie, které zasáhly naši lidskou rodinu,“ řekl.

1100 let SVATÁ LUDMILA

Jisté však je jedno, že v tehdejší době hrála žena významnou roli v náboženském a kultovním životě, že bylo ctěno a v duchovní dimenzi nazíráno panenství i mateřství. Zdá se pravděpodobné, že náboženský život mohl být více v rukách žen než mužů. Jakkoli kult vykonával stařešina, který byl současně také vládcem, stála po jeho boku žena - kněžka. Do takové či podobné duchovní sféry různými cestami pozvolna k nám proniká křesťanství.

Z řečeného vyplývá, že křesťanství nacházelo v českém myšlenkovém světě dosti motivů, na něž mohlo navázat. Otázkou však zůstává, co bylo oním přínosem, pro který je křesťanství přijímáno. Víme, že v prvých dobách křesťanství mocnou úlohu sehrála jeho sociální spravedlnost, setření hranice mezi otrokem a svobodným.

O co šlo, vysvítá z prvé otázky, kterou Bořivoj klade Metodějovi: „V jaké vydávám se nebezpečnosti takovou věcí, nebo co dobrého mi přinese obřad křesťanský?“ Na to praví Metoděj: „Odřekneš-li se model a zlých duchů v nich přebývajících, staneš se pánem pánů svých a všichni nepřátelé budou podrobeni panství tvému.“ **Tato otázka ukazuje, že náboženský život, kterým Bořivoj žije, je ovládán pocitem strachu. Křesťanství jej zbavuje těchto obav, emancipuje člověka a staví ho nade vše stvořené, činí ho vládcem.** Toto nové sebevědomí přináší si Bořivoj ze své moravské cesty a předává je své ženě Ludmile. **Máme-li pochopit sv. Ludmilu, musíme se nyní pokusit představit si, jak tato nová důstojnost naváže na její předchozí život a jakou změnu a v čem vlastně způsobí.**

Mluví-li legenda o tom, že Ludmila v závěru života žila dokonalým životem a v hojných modlitbách oplakávala to, co v mládí činila a za co se nyní stydí, je to silně moralizované konstatování. **Protože o jejím křesťanství víme, že je prožívala silně, je téměř jisté, že i pohanský kult prožívala hluboce. Co však znamenal tento prožitek pohanského kultu? O tom nás poučí příklad mytologické kněžky Tetky. Přečtme si, co o Tetce říká Kosmas:**

„Cti hodná byla i Tetka, co do věku byla však druhá, žena to jemného citu a bez muže svobodně žila. Ta vystavěla a svým jménem nazvala hrad Tetín, polohou velmi pevný, na vrcholu strmé skály u řeky Mže. A navedla hloupý a nerozumný lid, aby se klaněl vílám, jež vládnou horami, lesy a stromy, a ctíl je; zavedla též celou pověřčnou nauku a učila modloslužebným řádům; a tak dosud mnozí vesničané jsou pohané; jeden ctí prameny aneb ohně, jiný se klaní hájům, stromům nebo kamenům, jiný oběti vzdává vrchům nebo pahorkům, jiný se modlí k hluchým a němým bůžkům, jež si sám udělal, a prosí je, aby ochraňovali jeho dům a jeho samého.“

(Z knihy Čechy a jejich svatí od Petra Piňhy ve zkrácené podobě.

Celý text si můžete přečíst na farním webu.)

HLAVNÍ PROGRAM V KOSTELE SV. MIKULÁŠE:

18:15-19:05 Mše svatá

19:05-19:15 Přivítání a duchovní slovo P. Josefa Brtníka

19:10-19:40 Komentovaná prohlídka kostela

19:40-20:00 Varhanní koncert

20:00-20:40 Život sv. Josefa

20:40-21:00 Matrio, andělský zpěv

21:00-21:40 Život sv. Ludmily

21:40-22:00 Závěrečné slovo a požehnání P. J. Brtníka

22:00 -23:00 Nikodémova noc – kostel v tichu za svitu svící

DOPROVODNÝ PROGRAM:

16:30-18:00 Poznej život sv. Josefa a sv. Ludmily – program pro děti i (kostel a farní dvůr)

Výstava historických ornátů z našeho kostela a oblečků pro sošku Jezulátka

17:00-18:00 a 19:30-21:00 Prohlídka fryštáckých zvonů (věž kostela) a varhan (kostel)

17:00-21:00 Prohlídka muzea Ignáce Stuchlého (fara)

19:00-21:00 - Prohlídky

Kaple v DISu

Kaple sv. Antonína Paduánského na Skalce

Kaple Panny Marie Bolestné na Vítové

Kaple Panny Marie Pomocné v Lukovečku

**Kaple ve Vítové, na Skalce a v Lukovečku
budou otevřeny také v neděli 30. 5. 2021 od 15:00 – 17:00 hodin.**

*Srdečně Vás zveme na Noc otevřených kostelů.
Věříme, že bude možné Vám nabídnout program v mezích aktuálních opatření.
Naslouchání, setkání, tiché zastavení.*

2.5. 5. neděle velikonoční
 9.5. 6. neděle velikonoční
 13.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
 14.5. Svátek svatého Matěje
 16.5. 7. neděle velikonoční
 23.5. Slavnost seslání Ducha Svatého
 26.5. Památka svatého Filipa Neriho
 30.5. Slavnost Nejsvětější Trojice
 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

POZVÁNKA NA MODLITBU U STAŘÍČKA CTIHODNÉHO P. IGNÁCE STUHLÉHO VE FRYŠTÁKU

Dne 22. 12. 2020 prohlásil papež František našeho prvního českého salesiána ctihodným. P. Ignác Stuchlý, jak se mohl celý svět dovědět, nese tedy titul VENERABILIS. Je to jen krůček od toho, aby mu byla „přiznána čest a sláva oltáře“, jak se modlíme ve „Staříčkově modlitbě“. Každého 17. dne v měsíci se už druhým rokem scházíme v 19 hodin u Staříčkova hrobu ve Fryštáku na modlitbu, kterou vede Pavel Caha, SDB. K tomu, aby byl P. Ignác blahorečen, potřebujeme prokazatelný zázrak, např. z pohledu lékaře nevysvětlitelné uzdravení právě na přímluvu Staříčka. Skupinka, která se začala scházet v podstatě pravidelně, se modlí za úmysl uzdravení Michalky Láníkové z Holešova, které byla roku 2009 diagnostikována metachromatická leukodystrofie (genetická nemoc). Kdo chce, může mít i vlastní úmysl. Cesta k blahorečení je nelehká a zázrak pak bude zkoumán ze všech směrů a pohledů, ale neztrácejme naději!

***Pokud nebudete mít zrovna 17. den v měsíci čas přijít, spojte se s námi na dálku.
 I myšlenka má sílu.***

Kdo se chce s P. Ignácem seznámit více, může se začíst do několika publikací. Nejstručnější je od Jaroslava Kopeckého - Tvé misie budou na severu z roku 2007, dále nejnovější od spolubratrů salesiánů Český Don Bosco z roku 2019, a nebo rozsáhlejší dílo Oldřicha Meda Český Don Bosko z roku 1992, které je vlastně výtahem z třídílných Životopisných pamětí P. Ignáce Stuchlého, vydaných koncem 80. let.

JOSEF Z NAZARETA

O Josefovi z Nazareta víme, že pocházel z Davidova rodu, byl
 řemeslníkem, snoubcem Panny Marie a byl jí svěřena péče
 o Pána Ježíše. I když Bible nezaznamenává žádné Josefovo
 slovo, jeho skutky svědčí o poctivosti a věrnosti Bohu. Svatý
 Josef patří k nejuctívanějším světcům, protože byl... (viz tajenka).

TAJENKA:

Na obrázcích jsou čtyři sny Svatého Josefa, které si můžete vybarvit.

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 1. 5. 2021 V NÁKLADU 200 KS.